

sig, at medens man blev i Vanskelighederne, saa længe Restriktionerne gjaldt, kom man ud af dem gennem det private Initiativs Indsats paa en for Befolkningen heldbringende Maade, da man paa dette Omraade fik den hidtidige Bevægelsesfrihed tilbage.

Derfor har jeg ikke ment, at man kunde gaa til at forlænge Kommunalbestyrelsernes Indflydelse paa Tilflytningsspørgsmaalet, medmindre det skete som Led i Bestræbelserne for at tilvejebringe nogle Maaneder som en Overgangstid, der var ønskelig, for at der kunde blive givet Plads for en ændret Lovgivning, som betød en Bortgaaen fra de hidtidige Principper og en virkelig Afvikling af dette Spørgsmaal. Nu spurgte det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, hvorfor jeg, hvad han fandt umaadelig ubegrundet, havde sat den 1. December. Det skal jeg sige det ærede Medlem. Den Dato har jeg sat, fordi jeg saa mente, at 2 Maaneder dermed vilde være givet den høje Rigsdag til Behandling af et saadant nyt Forslag, og jeg antog, at disse 2 Maaneder vilde være tilstrækkelige. Jeg synes, at det ærede Medlem burde kunne have tænkt sig, at det var dette Ræsonnement, der laa bag den Dato, som her er opstillet.

Som sagt, der er kun een Opfattelse i Venstre. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou bør ikke hilde sig i Forhaabninger af den ene eller anden Art paa Formodningen om en Spaltning i saa Henseende indenfor Partiet Venstre, thi den eksisterer ikke i Virkeligheden, men kun i det ærede Medlems Fantasi.

Det ærede Medlem hævdede sig op i Højder, hvor det aabenbart svimlede for ham, og kom i denne Tilstand til det Resultat, at her skete et Rygangreb paa Grundejerne. Det ærede Medlem, tror jeg, skal tage denne Sag meget let, thi dette er saa langt fra et Rygangreb paa Grundejerne, som ingen Grundejer, med hvem jeg har talt om denne Sag, og som i det hele taget har nogen Forstaaelse af, at her er et Spørgsmaal, som ikke blot angaar den enkelte Ejendomsbesidder og Ejendommen som Udbyttegenstand, men som i det hele taget ser, at der er en vis social Side i denne Sag — ingen saadan Grundejer har til mig udtalt nogen Utilfredshed med en saadan Forlængelse i kortere Tid af den Indflydelse, som Kommunalbestyrelserne hidtil har haft paa dette Punkt.

En Masse Overenskomster er truffet, siger det ærede Medlem. Ja, de kan jo dog først være truffet med den kommende Efteraarsflyttedag for Øje, og i de allerfleste Tilfælde vil der jo være Mulighed for,

at disse Overenskomster kan undergaa saadanne Ændringer, at de Dispositioner, som den vedkommende har ønsket at træffe, for saa vidt de er velbegrundede, ikke gennem en Bestemmelse af denne Art i Virkeligheden vil blive hindret paa afgørende Maade. Det viser sig jo ogsaa, saaledes som det fremgaar af de Oplysninger, der er tilgaaet mig, at for de fleste Byers Vedkommende, ogsaa dér, hvor man har opretholdt disse Restriktioner, foregaar Tilflytningen nogenlunde uhindret, og det nærmer sig for øvrigt ogsaa dertil her i København, hvilket ogsaa viser Urimeligheden af at opretholde Bestemmelser af denne Art endnu i 4 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen, som ogsaa fandt Anledning til at støtte Lovforslagets hurtige Gennemførelse med ivrige Beklagelser over den Tid, som Overvejelserne i Ministeriet havde taget, mente, at man maatte give den Tid, som Købstadforeningen kræver. Det forstaaer jeg ikke ganske. Købstadforeningen er jo ikke bestemmende i denne Sag, paa ingen Maade. Her er vist en Imødekommen overfor Købstadforeningens Krav, og denne Imødekommen betyder ingenlunde, at man skal være forpligtet til at følge Købstadforeningen fuldt ud og forlænge Tilflytningsbestemmelserne for to Aar.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Simonsen, at dette Lovforslag gaar jo ud paa noget helt andet, for det gaar ud paa at kundgøre, at det er Hensigten at ophæve Restriktionerne. Ja, deri har det ærede Medlem Ret, det gaar ud paa at meddele, at den nuværende Boliglovgivning efter den siddende Regerings Opfattelse bør afløses af en bygget paa et andet principielt Grundlag, end den bestaaende gør, med det Formaal at tilvejebringe den fornødne Bevægelsesfrihed i Udnyttelsen af vort Lands Boliger, saaledes at Udnyttelsen kan blive mere effektiv, end Tilfældet nu er, og at man i højere Grad, end man nu gør, kan kalde paa Boligbyggeriet og derigennem hurtigere, end det nu er muligt, komme ud af den Restriktionstid, vi nu har gennemlevet.

At der ved dette Lovforslags Fremsettelse skulde blive etableret et Misbrug overfor Lejerne fra Grundejernes Side, maa staa for det ærede Medlems egen Regning; derom er der efter min Mening ikke og kan der aldeles ikke være Tale, og saa meget mindre kan der blive Tale derom, som det jo ikke er Hensigten fra den 1. December og fremefter at give fuldstændig fri Bane, men at erstatte den gældende